

Mindretallet har derfor begrænset sig til ud over Ændringsforslaget vedrørende Lovens § 6, nyt Stk. 3, dels at stille Forslag om Ændring i de konjunkturbestemte Paragraffer fra 1942 og Forslag om Gendførelse af Huslejhjælp for Ikke-Forsørgere, og dels Forslag om en midlertidig Støtte til Kasserne begrænset til de Overgangsvanskeligheder, Kasserne har faaet ved at paatage sig Forpligtelser, der ligger ud over, hvad Kasserne kunde magte under normale Forhold, og som det vil være rimeligt, at Staten yder Bidrag til.

Et andet Mindretal (Danmarks kommunistiske Parti) ønsker at paatale, at der ved Behandlingen af et saa vigtigt Forslag ikke levnes den fornødne Tid til Drøftelsen og Undersøgelsen af Arbejdsløshedskasserens Forhold.

Trods disse manglende Oplysninger synes det dog at fremgaa, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, selv med det sidste Aars relativt gode Beskæftigelse, ikke kan klare sine Forpligtelser uden at maatte skride til meget betydelige Forhøjelser af Medlemskontingentet.

Mindretallet kan tilslutte sig Forslagets Idé om Regulering af Dagpengenes Maksimum og Statstilskud i Henhold til Prisniveauets Svingninger, men finder ikke, at det officielle Pristal er et paalideligt Udtryk herfor. Det kan heller ikke godkende Udgangspunktet for Reguleringen. Gennem Aarene har Arbejdsløshedskasserne overtaget en Række sociale Foranstaltninger og Opgaver uden at have erholdt en hertil svarende rimelig Forhøjelse af Statstilskuddet.

Under disse Omstændigheder stiller Mindretallet Forslag om Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumbeløb og Ændring af Tilskudsskalaen samt Forslag om fuld Refusion af Børnetillæggene. Det findes videre paakrævet, at Karenstidsbestemmelsen ændres saaledes, at der kun kræves Ventetid een Gang i en Kasses Regnskabsaar. Ligeledes stilles der Forslag om, at den forlængede Karenstid, der indførtes i Loven

i 1942, nu udgaar, og at der gives udvidet Adgang til Dispensation fra den saakaldte 26 Ugers Bestemmelse.

Under Henviisning til, at Arbejdsgiverernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden ikke er forhøjet siden 1937, hvor dette ansattes til 15 Kr. pr. Helaarsarbejder, foreslaas dette Bidrag fordoblet.

Da Mindretallet er indforstaaet med, at selv et betydeligt forbedret Statstilskud ikke kan redde den øjeblikkelige økonomiske Situation for de enkelte særligt vanskeligt stillede Kasser, anses det for paakrævet, at der for Finansaaret 1947—48 stilles et Beløb paa 20 Mill. Kr. til Raadighed som ekstraordinært Tilskud til disse Kasser.

Mindretallet betragter det for øvrigt som en Selvfølge efter de Oplysninger, der er fremkommet, og under Hensyn til Ønskeligheden af at bevare Ro og gode Forhold paa Arbejdspladserne, at der ikke gives Statsanerkendelse til „Kristelig Arbejdsløshedskasse.“

## Ændringsforslag.

### Til § 1.

Til Ændringsforslag til Lovens § 6. Af Udvalget, tiltraadt af Arbejds- og Socialministeren:

1) Den foreslaaede Tilføjelse til § 6 (nyt Stk. 3) udgaar.

### Til Ændringsforslag til Lovens § 13.

Af et Mindretal (Alfred Jensen og Chr. A. Christiansen):

2) I ny Affattelse af Stk. 1 b, ændres i første Punktum „90 pCt.“ til: „120 pCt.“ og i sidste Punktum „15“ til: „45“.

Af et Mindretal (Bundvad, Leonhard Hansen, Hans Hedtoft, Eiler Jensen og Gustav Pedersen):

3) Foran Ændringsforslagets Linie 6 f. n. indføjes: „Stk. 2 udgaar“.